

Brüsszel, 2019. október 4.
(OR. en)

12284/1/19
REV 1

FISC 367
ECOFIN 800

FELJEGYZÉS AZ „I/A” NAPIRENDI PONTHOZ

Küldi:	a Tanács Főtitkársága
Címzett:	az Állandó Képviselők Bizottsága/a Tanács
Tárgy:	Az adózási szempontból nem együttműködő országok és területek európai uniós jegyzéke A magatartási kódexszel foglalkozó csoport (társasági adózás) jelentése, amelyben javaslatot tesz a 2019. március 12-i tanácsi következtetések mellékleteinek a módosítására, beleértve két ország törlését a jegyzékből és egy iránymutató feljegyzés jóváhagyását

1. Az ECOFIN Tanács 2019. március 12-én tanácsi következtetéseket¹ fogadott el, amelyekben felülvizsgálta az adózási szempontból nem együttműködő országok és területek európai uniós jegyzékét (I. melléklet), valamint a jó adóügyi kormányzás elveinek végrehajtása érdekében az együttműködő országok, illetve területek által vállalt kötelezettségekkel kapcsolatos helyzet aktuális állását (II. melléklet), amelyet az ECOFIN Tanács első alkalommal 2017. december 5-én hagyott jóvá², majd ezt követően a Tanács 2018. január 23-án³, 2018. március 13-án⁴, 2018. május 25-én⁵, 2018. október 2-án⁶, 2018. november 6-án⁷ és 2018. december 4-én⁸ módosított/frissített.

¹ HL C 114., 2019.3.26., 2. o.
² HL C 438., 2017.12.19., 5. o.
³ HL C 29., 2018.1.26., 2. o.
⁴ HL C 100., 2018.3.16., 4. o.
⁵ HL C 191., 2018.6.5., 1. o.
⁶ HL C 359., 2018.10.5., 3. o.
⁷ HL C 403., 2018.11.9., 4. o.
⁸ HL C 441., 2018.12.7., 3. o.

2. Továbbá, emlékeztetve a 2017. december 5-i tanácsi következtetések 11. pontjára, a Tanács a 2019. március 12-i következtetéseiben megerősítette, hogy a magatartási kódexszel foglalkozó csoportnak (a továbbiakban: a csoport) *„javasolnia kell a Tanácsnak, hogy bármikor, de legalább évente egyszer az újonnan tett kötelezettségvállalások vagy ezek végrehajtása alapján frissítse az I. mellékletben foglalt uniós jegyzéket, valamint az együttműködés aktuális állásáról szóló II. mellékletet; azonban 2020-tól az uniós jegyzéket legfeljebb évente kétszer lehet frissíteni, adott esetben kellő időt hagyva a tagállamoknak arra, hogy módosítsák tagállami jogszabályaikat”* (16. pont), ezáltal hozzájárulását adva a teljes 2019. év folyamán a dinamikus folyamat fenntartásához.
3. Ezt követően az ECOFIN Tanács 2019. május 17-én⁹ és 2019. június 14-én¹⁰ Aruba, Barbados, Bermuda és Dominika jegyzékből való törlésével módosította az adózási szempontból nem együttműködő országok és területek európai uniós jegyzékét. Ugyanezen alkalomból több más ponton is frissítette a 2019. március 12-i tanácsi következtetések I. és II. mellékletét.

Törlés az I. mellékletben található jegyzékből

4. A Marshall-szigetek 2019. augusztus 15-én elfogadta a tényleges gazdasági tevékenységről szóló 2018-as szabályozás módosítását és ezáltal rendeződött az EU által problémásnak ítélt utolsó kérdés is¹¹, azaz a más országban vagy területen levő adóügyi illetőség bizonyításának kérdése, ami a tényleges tevékenységgel kapcsolatos követelmények és a kapcsolódó információcsere kijátszásának jelentős kockázatát idézte elő.

⁹ HL C 210., 2019.6.21., 8. o.

¹⁰ HL C 176., 2019.5.22., 2. o

¹¹ A Marshall-szigetek 2019. február 21-én már módosította a tényleges gazdasági tevékenységről szóló 2018-as szabályozását, de a csoport ezt nem tartotta elégségesnek az utolsó problémás terület megszüntetéséhez, ezért az ECOFIN Tanács 2019. március 12-én felvette a Marshall-szigeteket az I. mellékletben található jegyzékbe.

A csoport külső kérdésekkel foglalkozó alcsoportja a 2019. szeptember 4-i ülésén megvizsgálta ezt a módosítást, és arra a megállapításra jutott, hogy a Marshall-szigetek teljesítette azon vállalását, hogy a tényleges gazdasági tevékenységgel kapcsolatos, a 2.2. kritérium alá tartozó követelményeket vezessen be, ezért az országot törölni lehet az I. mellékletből (jegyzékről való levétel). Figyelembe véve, hogy a globális fórum keretében jelenleg is tart a Marshall-szigetek felülvizsgálata, és az eredmény közzététele 2019 szeptemberére várható, az alcsoport arra a megállapításra jutott, hogy a felülvizsgálat eredményéig a Marshall-szigeteket a II. melléklet 1.2. pontjában található listán kell tartani (megkeresésre történő információcsere). A magatartási kódexszel foglalkozó csoport a 2019. szeptember 13-i ülésén megerősítette ezt a következtetést.

5. Az Egyesült Arab Emírségek 2019. április 30-án a 2019. évi 31. sz. határozattal elfogadta a tényleges gazdasági tevékenységről szóló jogszabályát. A jogszabályba beépítette a csoporttól kapott visszajelzések nagy részét, viszont bevezetett egy általános mentességet minden olyan jogalany számára, amelynek részvénytőkéjében az Emírségek kormánya vagy bármely emírség közvetlen vagy közvetett (küszöbérték nélküli) tulajdonjoggal rendelkezik. A csoport a 2019. május 20-i ülésén úgy ítélte meg, hogy ez a mentesség a tényleges gazdasági tevékenységgel kapcsolatos követelmények kijátszásának jelentős mértékű kockázatát hordozza, és ezért úgy határozott, hogy az Emírségek még mindig nem felel meg a 2.2. kritériumnak. Azóta azonban az Egyesült Arab Emírségek 2019. szeptember 1-jén úgy módosította a 2019. évi 31. sz. határozatát, hogy bevezetett egy 51 %-os küszöbértéket a részvénytőkében való (közvetlen vagy közvetett) kormányzati tulajdonrészre nézve.

A külső kérdésekkel foglalkozó alcsoport a 2019. szeptember 4-i ülésén megvizsgálta a fenti jogszabálymódosítás tervezetét, és arra a megállapításra jutott, hogy elfogadása esetén megoldást jelentene az EU fenntartásaira. A csoport a szeptember 13-i ülésén megkapta a megerősítést az említett módosítás elfogadásáról, és megállapította, hogy az Egyesült Arab Emírségek teljesítette azon vállalását, hogy a tényleges gazdasági tevékenységgel kapcsolatos, a 2.2. kritérium alá tartozó követelményeket vezessen be, ezért az országot törölni lehet az I. mellékletből (jegyzékről való levétel).

A II. melléklet frissítése

6. Miután Namíbia 2019. augusztus 26-án csatlakozott az adóügyi átláthatósággal és információcserével foglalkozó globális fórumhoz, a csoport a 2019. szeptember 13-i ülésén megállapodott arról, hogy az országot törölni kell a II. melléklet 1.2. pontjában szereplő listáról.
7. Miután Marokkó és Szerbia 2019. május 22-én, illetve augusztus 30-án ratifikálta az OECD adóügyekben történő kölcsönös adminisztratív segítségnyújtásról szóló többoldalú módosított egyezményét, a csoport a 2019. szeptember 13-i ülésén megállapodott arról, hogy az országot törölni kell a II. melléklet 1.3. pontjában szereplő listáról.
8. Costa Rica 2019. május 15-én módosította a vámszabad területek jogi szabályozását (CR001). Az OECD káros adózási gyakorlatokról szóló fóruma a 2019. június 19–21-i ülésén áttekintette a módosításokat, és megállapította, hogy e módosítások nem tekinthetők káros gyakorlatnak. A csoport a 2019. július 10-i ülésén megerősítette ezt a megállapítást. Mivel e jogszabály-módosítások a vámszabad területek jogi szabályozásának hatálya alá tartozó gyártási tevékenységeket is érintik (CR002), a csoport a 2019. szeptember 13-i ülésén megállapította, hogy Costa Rica teljes mértékben végrehajtotta azon vállalását, hogy megszünteti a vámszabad területek szabályozásának káros elemeit, és így az országot törölni kell a II. melléklet 2.1. pontjában szereplő listáról.
9. Mauritius 2019. július 25-én elfogadta a költségvetési törvény tervezetét, 2019. augusztus 16-án pedig módosította a szabadkikötői övezetre (MU012) és a részleges mentességet élvező területekre (MU010) vonatkozó jogszabályait is.

A csoport a 2019. szeptember 13-i ülésén megvizsgálta ezeket a módosításokat, és megállapította, hogy Mauritius teljesítette azon vállalását, hogy megszünteti az említett két szabályozás hiányosságait: a szabadkikötői övezetre vonatkozó szabályozás már nem preferenciális, továbbá a tényleges gazdasági tevékenységgel kapcsolatos követelményeket vezettek be mindkét szabályozásba. Ezenkívül a visszaélés elleni szabályok hiányának megszüntetésére az ellenőrzött külföldi társaságokra vonatkozó, jelentős mértékben az adókikerülés elleni uniós irányelvhez (ATAD 1) igazított szabályokat vezettek be. A csoport a fentiek alapján megállapította, hogy Mauritiust törölni kell a II. melléklet 2.1. pontjában szereplő listáról.

10. Svájc 2018 októberében adóreformot fogadott el, ám a jogszabályok hatálybalépését és alkalmazását elhalasztották a 2019. májusi népszavazás eredményének meglétéig, ezért Svájc további egy évet kapott arra, hogy megfeleljen a 2.1. kritériumnak, mivel „*tényleges intézményi, illetve alkotmányos nehézségek megakadályozták ebben a 2018-ban elért kézzelfogható előrehaladás ellenére*”. A népszavazás kedvező eredménnyel zárult, és Svájc 2019 augusztusában tájékoztatta a csoportot, hogy a hivatalos eredményeket közzétették a hivatalos közlönyben. Így az érintett jogszabályok 2019. július 16-án hatályba léptek és 2020. január 1-jétől lesznek alkalmazandók. Svájc ezenkívül már korábban bejelentette, hogy 2019. január 1-jétől új belépők nem csatlakozhatnak a CH004 és CH005 sz. szövetségi szabályozáshoz.

A csoport a 2019. szeptember 13-i ülésén áttekintette a helyzetet és arra a megállapításra jutott, hogy Svájcot törölni kell a II. melléklet 2.1. pontjában szereplő listáról, mivel az ország elfogadta és kihirdette a szükséges reformokat.

11. A csoport a 2019. szeptember 13-i ülésén arról is megállapodott, hogy a Namíbia számára a 2.1. kritérium teljesítésére megszabott határidőt meg kell hosszabbítani november 9-től 2019 végéig, és ez a II. melléklet módosítását teszi szükségessé. A hosszabbítás célja, hogy a határidő az egyéb kritériumokra, valamint egyéb országokra és területekre előírt határidőhöz igazodjon, továbbá megfeleljen a nemzeti költségvetési ciklusoknak.
12. Ezenkívül mivel Albánia, Bosznia-Hercegovina, Szvázföld és Namíbia 2019. augusztus 8-án, július 11-én, július 26-án, illetve augusztus 9-én csatlakozott az adóalap-erózióval és nyereségátcsoportosítással kapcsolatos átfogó keretrendszerhez, a csoport 2019. szeptember 13-án úgy döntött, hogy törölni kell őket a II. melléklet 3.1. pontjából.
13. Következésképpen Albánia, Costa Rica, Mauritius, Szerbia és Svájc teljes mértékben törölhető a II. mellékletből.

Egyéb kérdések

14. A csoport a 2019. szeptember 13-i ülésén abból a szempontból is áttekintette az országok és területek helyzetét, hogy 2019. június végén megszűnt az adózási átláthatósági kritériumokra vonatkozó „háromból kettőt” mentesség, és megállapította, hogy minden érintett ország és terület teljesítette az EU követelményeit. Különösen kiemelte a következőket:
- a) Az 1.3. uniós kritérium¹² teljesítéséhez az USA-nak minden tagállammal megállapodást kell kötnie, amely lehetővé teszi mind az automatikus, mind a megkeresésre történő tényleges információcserét, tekintve, hogy az ország aláírta de még nem ratifikálta a kölcsönös adminisztratív segítségnyújtásról szóló egyezmény módosító jegyzőkönyvét. Az automatikus információcserét illetően a FATCA törvény betartása céljából az illetékes hatóságok között létrejött megállapodások az USA és az összes tagállam vonatkozásában elegendőnek minősültek az uniós előírások teljesítéséhez. Ami a megkeresésre történő tényleges információcserét illeti, az USA Horvátország kivételével az összes tagállammal a kettős adóztatást kizáró egyezményt és/vagy adóügyi információcsere-egyezményt kötött. Horvátország és az USA között azonban a megkeresésre történő tényleges információcsere céljából még a kölcsönös adminisztratív segítségnyújtásról szóló, 1988. évi nem módosított egyezmény van hatályban. A csoport elnöke és az USA pénzügyminisztériuma közötti párbeszéd nyomán megállapítást nyert, hogy a két ország közötti, megkeresésre történő tényleges információcsere a mai napig hatékony és mindkét ország számára kielégítő. Ezenkívül Horvátország pénzügyminisztere 2019. szeptember 3-án hivatalos levelet kapott az USA pénzügyminisztériumától, amelyben az USA jelezte, hogy továbbra is a nemzetközi standardoknak megfelelően és mindkét fél igényei szerint folytatják az adóügyi információcserét Horvátországgal. Ennek alapján a csoport megállapította, hogy úgy tekinthető, hogy az USA teljesíti az 1.3. kritériumnak való megfeleléshez szükséges feltételeket.
 - b) Niue elfogadta a közös jelentéstételi standard alkalmazásához szükséges elsődleges és másodlagos jogot, és 2019. szeptember 2-ig megtette a szükséges intézkedéseket ahhoz, hogy minden uniós tagállammal megkezdődjenek a kétoldalú automatikus információcsere-kapcsolatok. A csoport így megállapította, hogy Niue teljesíti az 1.1. kritériumot.

¹² Az 1.1. és az 1.2. kritériumok tekintetében már 2017 decemberében úgy tekintették, hogy az USA megfelel azoknak.

c) További országok és területek, amelyeket a csoport szerint érinthet a „háromból kettő” mentesség megszűnése (konkrétan Izrael és Vanuatu) már korábban teljesítették a feltételeket azáltal, hogy megtették a szükséges intézkedéseket ahhoz, hogy minden uniós tagállammal megkezdődjenek a kétoldalú automatikus információcsere-kapcsolatok.

15. A csoport megvizsgálta azokat a jogszabály-változásokat is, amelyeket az ECOFIN Tanács 2019. március 12-i ülését követően a Kajmán-szigeteken vezettek be a 2.2. kritériumhoz kapcsolódóan. A csoport a 2019. május 20-i ülésén, az alcsoporthoz pedig 2019. július 5-én és szeptember 4-én vizsgálta ezeket a módosításokat, és fenntartásuknak adott hangot amiatt, hogy a Kajmán-szigetek olyan rendelkezéseket vezetett be, amelyek nem tekinthetők összeegyeztethetőnek az uniós követelményekkel.

A csoport a szeptember 13-i ülésén megvizsgálta a 2019. szeptember 10-én kihirdetett újabb jogszabályi változtatásokat¹³, és ez alkalommal megállapította, hogy a Kajmán-szigetek továbbra is megfelel a 2.2. uniós kritériumnak (a kollektív befektetési alapok kivételével¹⁴).

16. A csoport a 2019. szeptember 13-i ülésén megállapodott a külföldről származó jövedelmek számára adómentességet biztosító rendelkezésekre vonatkozó, a feljegyzés 2. mellékletében található új iránymutatásról is.

Az ECOFIN Tanács a 2019. március 12-i ülésén aggodalommal állapította meg, hogy egyes országokban és területeken a káros preferenciális adóügyi rendelkezéseket hasonló hatásokat eredményező intézkedésekkel váltották fel. Ezek az országok és területek vállalták, hogy 2019 végéig módosítják vagy megszüntetik ezeket az intézkedéseket, és azóta szakértői szintű, kétoldalú megbeszélésekre került sor. Az iránymutatások célja az uniós követelmények hivatalossá tétele, továbbá a csoport által az említett szabályozások tekintetében követett megközelítés átláthatóvá tétele.

¹³ <http://www.gov.ky/portal/pls/portal/docs/1/12852496.PDF>

¹⁴ A Kajmán-szigetek vállalta, hogy 2019 végéig kezeli a kollektív befektetési alapok területén a tényleges gazdasági tevékenységgel kapcsolatos problémákat és módosítja a jogszabályait.

A következő lépések

17. Felkérjük az Állandó Képviselők Bizottságát, hogy javasolja, hogy az ECOFIN Tanács a 2019. októberi ülésén:
- „A” napirendi pontként fogadja el a 2019. március 12-i tanácsi következtetések aktualizált I. és II. mellékletét, amelyek e feljegyzés mellékletében találhatók és tükrözik a fent ismertetett fejleményeket;
 - járuljon hozzá a melléleteknek a Hivatalos Lapban való közzétételéhez;
 - hagyja jóvá a csoport megállapításait egyrészt az adózási átláthatósági kritériumokra vonatkozó „háromból kettőt” mentesség megszüntetéséről, másrészt a Kajmán-szigeteknek a 2.2. kritérium szerinti értékeléséről;
 - hagyja jóvá a külföldről származó jövedelmek számára adómentességet biztosító rendelkezésekre vonatkozó, e feljegyzés 2. mellékletében található iránymutatást.

1. MELLÉKLET

Az Európai Unió Hivatalos Lapjában való közzététel napjától az adózási szempontból nem együttműködő országok és területek felülvizsgált európai uniós jegyzékéről szóló, 2019. május 22-én¹⁵ és 2019. június 21-én¹⁶ módosított 2019. március 12-i tanácsi következtetések¹⁷ I. és II. melléklete helyébe a következő új I. és II. melléklet lép:

I. MELLÉKLET

Az adózási szempontból nem együttműködő országok és területek európai uniós jegyzéke

1. Amerikai Szamoa

Amerikai Szamoa nem alkalmaz automatikus rendszert a pénzügyi információk továbbítására, nem írta alá és nem erősítette meg – azon országon keresztül sem, amellyel függőségi viszonyban áll – az OECD adóügyekben történő kölcsönös adminisztratív segítségnyújtásról szóló módosított egyezményét, nem vállalta, hogy alkalmazza az adóalap-erőzióra és nyereségátcsoportosításra vonatkozó minimumstandardokat, továbbá nem vállalta, hogy rendezze ezeket a problémákat.

2. Belize

Belize még egyetlen káros preferenciális adóügyi rendelkezést sem módosított vagy szüntetett meg.

Nyomon kell követni Belize azon vállalását, hogy 2019 végéig módosítja vagy megszünteti az újonnan azonosított káros preferenciális adóügyi rendelkezéseit.

¹⁵ HL C 176., 2019.5.22., 2. o.

¹⁶ HL C 210., 2019.6.21., 8. o.

¹⁷ HL C 114., 2019.3.26., 2. o.

3. Fidzsi

Fidzsi még egyetlen káros preferenciális adóügyi rendelkezését sem módosította vagy szüntette meg.

Fidzsinek az 1.2., 1.3. és 3.1. kritériumnak 2019 végéig történő megfelelésre vonatkozó kötelezettségvállalását továbbra is nyomon kell követni.

4. Guam

Guam nem alkalmaz automatikus rendszert a pénzügyi információk továbbítására, nem írta alá és nem erősítette meg – azon országon keresztül sem, amellyel függőségi viszonyban áll – az OECD adóügyekben történő kölcsönös adminisztratív segítségnyújtásról szóló módosított egyezményét, nem vállalta, hogy alkalmazza az adóalap-erózióra és nyereségátcsoportosításra vonatkozó minimumstandardokat, továbbá nem vállalta, hogy rendezi ezeket a problémákat.

5. Omán

Omán nem alkalmaz automatikus rendszert a pénzügyi információk továbbítására, nem írta alá és nem erősítette meg az OECD adóügyekben történő kölcsönös adminisztratív segítségnyújtásról szóló módosított egyezményét, továbbá még nem oldotta meg ezeket a problémákat.

6. Szamoa

Szamoa káros preferenciális adóügyi rendelkezéseket alkalmaz, és nem vállalta, hogy rendezi ezt a problémát.

Szamoa továbbá vállalta, hogy 2018 végéig megfelel a 3.1. kritériumnak, ám ennek még nem tett eleget.

7. Trinidad és Tobago

Trinidad és Tobago az adóügyi átláthatósággal és információcserével foglalkozó globális fórumtól „nem teljesítő” minősítést kapott a megkeresés alapján való információcserét illetően.

Trinidad és Tobagónak az 1.1., 1.2., 1.3. és 2.1. kritériumnak 2019 végéig történő megfelelésre vonatkozó kötelezettségvállalását nyomon kell követni.

8. Amerikai Virgin-szigetek

Az Amerikai Virgin-szigetek nem alkalmaz automatikus rendszert a pénzügyi információk továbbítására, nem írta alá és nem erősítette meg – azon országon keresztül sem, amellyel függőségi viszonyban áll – az OECD adóügyekben történő kölcsönös adminisztratív segítségnyújtásról szóló módosított egyezményét, káros preferenciális adóügyi rendelkezéseket alkalmaz, nem vállalta, hogy alkalmazza az adóalap-erózióra és nyereségátcsoportosításra vonatkozó minimumstandardokat, továbbá nem vállalta, hogy rendezze ezeket a problémákat.

9. Vanuatu

Vanuatu kedvező környezetet teremt az olyan offshore struktúrák vagy megoldások számára, amelyek célja az olyan nyereségnek az országba vonzása, amely nem tükröz az országban zajló tényleges gazdasági tevékenységet, és még nem oldotta meg ezt a problémát.

A jó adóügyi kormányzás elveinek végrehajtása érdekében vállalt kötelezettségeket illetően az EU-val folytatott együttműködés jelenlegi állása

1. Átláthatóság

1.1. Az automatikus információcsere megvalósításának vállalása, az illetékes hatóságok multilaterális megállapodásának aláírása vagy kétoldalú megállapodások révén

Az alábbi országok, illetve területek vállalják, hogy 2019 végéig megvalósítják az automatikus információcserét:

Palau és Törökország

1.2. Tagság az adóügyi átláthatósággal és információcserével foglalkozó globális fórumban (a továbbiakban: globális fórum) és a megkeresés alapján való információcseréhez kapcsolódó megfelelő minősítés

Az alábbi országok, illetve területek – amelyek vállalták, hogy 2018 végéig megfelelő minősítést szereznek – a globális fórum kiegészítő felülvizsgálatának eredményére várnak:

Anguilla, Marshall-szigetek és Curaçao.

Az alábbi országok, illetve területek vállalták, hogy 2019 végéig a globális fórum tagjává válnak és/vagy megfelelő minősítést szereznek:

Jordánia, Palau, Törökország és Vietnám.

1.3. Az OECD adóügyekben történő kölcsönös adminisztratív segítségnyújtásról szóló módosított egyezményének aláírása és megerősítése, illetve hasonló célú, valamennyi uniós tagállamra kiterjedő egyezmények biztosítása

Az alábbi országok, illetve területek vállalták, hogy 2019 végéig aláírják és megerősítik a kölcsönös adminisztratív segítségnyújtásról szóló egyezményt, illetve gondoskodnak a valamennyi uniós tagállamra kiterjedő hasonló egyezményekről:

Bosznia-Hercegovina, Botswana, Észak-macedón Köztársaság, Jordánia, Maldív-szigetek, Mongólia, Montenegró, Namíbia, Örményország, Palau, Szváziföld, Thaiföld, Vietnám és Zöld-foki-szigetek.

2. Méltányos adóztatás

2.1. Fennálló káros adóügyi rendelkezések

Az alábbi ország – amely vállalta, hogy 2018 végéig módosítja vagy megszünteti a gyártási tevékenységekre, illetve az azokhoz hasonlóan kevésbé mobil tevékenységekre vonatkozó káros adóügyi rendelkezéseit, és amely kézzelfogható előrehaladást mutatott fel e reformok 2018-ban való elindításában – 2019 végéig kapott haladékot, hogy módosítsa jogszabályait:

Marokkó.

Az alábbi országok, illetve területek – amelyek vállalták, hogy 2018 végéig módosítják vagy megszüntetik a káros adóügyi rendelkezéseiket, ám amelyeket tényleges intézményi, illetve alkotmányos nehézségek megakadályoztak ebben a 2018-ban elért kézzelfogható előrehaladás ellenére – 2019 végéig kaptak haladékot, hogy módosítsák jogszabályaikat:

Cook-szigetek és Maldív-szigetek.

Az alábbi országok, illetve területek vállalták, hogy 2019 végéig módosítják, illetve megszüntetik a káros adóügyi rendelkezéseiket:

Antigua és Barbuda, Ausztrália, Curaçao, Marokkó, Namíbia, Saint Kitts és Nevis, Saint Lucia és Seychelle-szigetek.

Az alábbi ország vállalta, hogy 2020 végéig módosítja, illetve megszünteti a káros adóügyi rendelkezéseit:

Jordánia.

2.2. Olyan fennálló adóügyi rendelkezések, amelyek kedvező környezetet teremtenek az olyan offshore struktúrák számára, amelyek célja olyan nyereségnek az országba, illetve területre vonzása, amely nem tükröz az országban, illetve a területen zajló tényleges gazdasági tevékenységet

Az alábbi országok, illetve területek – amelyek vállalták, hogy rendezik a kollektív befektetési alapok területén végzett gazdasági tevékenységhez kapcsolódó aggályokat, pozitív párbeszédet kezdtek a csoporttal és végig együttműködők maradtak – 2019 végéig kaptak haladékot, hogy módosítsák jogszabályaikat:

Bahama-szigetek, Bermuda, Brit Virgin-szigetek és Kajmán-szigetek.

Az alábbi ország vállalta, hogy 2019 végéig rendezzi a tényleges gazdasági tevékenységhez kapcsolódó aggályokat:

Barbados.

3. Az adóalap-erózió és nyereségátcsoportosítás elleni intézkedések

3.1. Tagság az adóalap-erózióval és nyereségátcsoportosítással kapcsolatos átfogó keretrendszerben, illetve elköteleződés az OECD adóalap-erózió és nyereségátcsoportosítás elleni minimumstandardjainak teljesítése mellett

Az alábbi országok, illetve területek vállalták, hogy 2019 végéig az adóalap-erózióval és nyereségátcsoportosítással kapcsolatos átfogó keretrendszer tagjává válnak vagy teljesítik az OECD adóalap-erózió és nyereségátcsoportosítás elleni minimumstandardjait:

Jordánia és Montenegró.

Az alábbi országok, illetve területek vállalták, hogy az adóalap-erózióval és nyereségátcsoportosítással kapcsolatos átfogó keretrendszer tagjává válnak vagy teljesítik az OECD adóalap-erózió és nyereségátcsoportosítás elleni minimumstandardjait, ha és amikor a kötelezettségvállalás relevánssá válik:

Nauru, Niue és Palau.

Iránymutatás**A KÜLFÖLDRŐL SZÁRMAZÓ JÖVEDELMEK SZÁMÁRA ADÓMENTESSÉGET
BIZTOSÍTÓ RENDELKEZÉSEKRŐL**

A magatartási kódexszel foglalkozó csoport (a továbbiakban: a csoport) 2019. május 20-án megállapodásra jutott a külföldről származó jövedelmek számára adómentességet biztosító rendelkezésekre vonatkozó megközelítésről. Az ebben a mellékletben foglalt, az említett megközelítésen alapuló iránymutatás célja irányt mutatni azoknak az országoknak, illetve területeknek, amelyek már kötelezettséget vállaltak a külföldről származó jövedelmek számára adómentességet biztosító rendelkezéseik módosítására, a csoport által azonosított káros elemek megszüntetése céljából. Az iránymutatás emellett alapul szolgál majd a hasonló rendelkezéseket alkalmazó további országok, illetve területek 2019 végéig elvégzendő átvilágításához.

A külföldről származó jövedelmek számára adómentességet biztosító, illetve a társasági adót területi alapon kivető rendelkezések önmagukban nem jelentenek problémát. A külföldről származó nyereség adózás alóli mentesítése elfogadható, sőt kifejezetten ajánlott lehet bizonyos esetekben, a kettős adóztatás elkerülése érdekében. Problémát az jelent, ha az ilyen rendelkezések nem csupán a kettős adóztatás elkerülését szolgálják, hanem az adóztatás kettős elmaradását eredményező helyzetekhez vezetnek. Ez különösen azon rendelkezések esetében áll fenn, i. amelyek túlságosan átfogóan, bárminemű feltétel vagy biztosíték előírása nélkül határozzák meg az adóztatásból kizárt jövedelmeket – különös tekintettel a külföldről származó passzív jövedelmekre –, és/vagy ii. amelyek olyan módon határozzák meg az adóügyi kapcsolat (nexus) fogalmát, amely nem egyeztethető össze az állandó telephelynek az OECD-modellegyezményben meghatározott fogalmával.

A csoport korábban értékelte a hasonló rendelkezéseket, és ezen iránymutatás kidolgozásakor támaszkodott az ezzel kapcsolatos tapasztalataira. Mindazonáltal ez az iránymutatás a korábban elvégzett értékeléseket már nem fogja befolyásolni. A csoport által eddig még nem értékelt rendelkezések értékelésére ezen iránymutatás alapján, valamint a magatartási kódex kritériumai alapján kerülhet majd sor. A korábbi értékelések újbóli elvégzésére vonatkozó jelenlegi eljárás érvényben marad.

Passzív jövedelmek

A csoport 2017-ben arra a megállapításra jutott, hogy azok az adórendszerek, amelyek teljes egészében, feltétel nélkül kizárnak az adóztatásból minden külföldről származónak tekinthető jövedelmet, károsnak minősítendő. Ez még abban az esetben is igaz, ha a nyereséget nemzetközileg elfogadott elvek alkalmazásával határozzák meg, hiszen a végső hatás ugyanaz, mint az olyan rendelkezések esetében, amelyek kedvezményes elbánást biztosítanak az érdemi gazdasági tevékenységet alig vagy egyáltalán nem végző offshore vállalkozásoknak.

Azok a külföldről származó jövedelmeknek adómentességet biztosító rendelkezések, amelyek hatálya kellően tág ahhoz, hogy feltételek nélkül vonatkozzanak a passzív jövedelmekre, bizonyos jövedelmek elkülönített adóügyi kezeléséhez és érdemi gazdasági tevékenység nélküli vállalkozások működtetéséhez vezethetnek. A jövedelmek elkülönített kezelése azért merülhet fel, mert a passzív jövedelem szerzése általában adóügyi illetőséggel nem rendelkező jogalannyal való ügyletet feltételez. A passzív jövedelmekhez általában nem kapcsolódnak érdemi gazdasági tevékenységre vonatkozó követelmények. A csoport arra a megállapításra jutott, hogy a magatartási kódex elveivel ellentétes az, ha a passzív jövedelmek egyértelmű feltételek kikötése nélkül mentesülnek az adóztatás alól (ilyen feltétel lehetne például az, hogy a jövedelem kifejezetten kapcsolódjon az adott országban, illetve területen folytatott valós gazdasági tevékenységhez).

Aktív jövedelmek

A csoport megállapodott arról, hogy a külföldről származó jövedelmek számára adómentességet biztosító rendelkezések értékelése során elsősorban a passzív jövedelmek adómentességét kell vizsgálni. Megállapodás született ugyanakkor arról is, hogy meg kell vizsgálni a szóban forgó rendelkezéseknek az aktív jövedelmekkel kapcsolatos konkrét elemeit is: különösen azt, hogy az aktív jövedelmeket megadóztatják-e, és ha igen, hogyan.

Különösen gondosan meg kell vizsgálni azokat a rendelkezéseket, amelyek kiterjesztik az adómentességet a külföldi gazdasági műveletekből származó aktív jövedelmekre, mivel ez az adóztatás kettős elmaradását eredményező helyzeteket teremthet.

Az elemzésnek tehát arra kell összpontosítania, hogy hogyan határozzák meg azokat a jövedelmeket, amelyek úgy tekintendők, hogy forrásuk az adott országban, illetve területen van, mivel ez alapján állapítható meg, hogy a vállalkozások jövedelmének adóztatása a nemzetközi elveknek megfelelően történik-e. Az elemzés során vizsgálni kell azt, hogy az adott ország, illetve terület az OECD-modellegyezmény szerinti fogalommeghatározással összhangban határozta-e meg az állandó telephely fogalmát. Ez ugyanis a nemzetközileg elfogadott elv annak megítéléséhez, hogy egy jogalany gazdaságilag jelen van-e egy másik országban, illetve területen, és ebből következően annak meghatározásához is, hogy kit illet az adóztatási jog.

Lehetőségek a külföldről származó jövedelmek számára adómentességet biztosító, károsnak minősülő rendelkezések kiigazítására

Azoknak az országoknak, illetve területeknek, amelyek a külföldről származó jövedelmek számára adómentességet biztosító, károsnak minősülő rendelkezést alkalmaznak, vagy meg kell szüntetniük az adott rendelkezésüket, vagy pedig a káros elemek megszüntetésével át kell átalakítaniuk azt.

Ezek az országok, illetve területek a következő lehetőségek közül választhatnak:

- bevezetik a passzív jövedelmek adóztatását; vagy
- ha a passzív jövedelmek bizonyos típusait kizárják az adóztatásból:
 - o az érdemi gazdasági tevékenységre vonatkozó, megfelelő követelményeket írnak elő az érintett jogalanyok számára a társasági adózásra vonatkozó uniós magatartási kódexszel összhangban¹⁸;
 - o a visszaélések elleni hathatós szabályokat vezetnek be; és
 - o megszüntetik a hatóságoknak az adóztatás alól mentesülő jövedelmek meghatározásával kapcsolatos mindennemű mérlegelési jogát.

A fentiekén túl az országoknak, illetve területeknek szavatolniuk kell egyrészt az aktív jövedelmek adóztatásával kapcsolatos nemzetközi elvek alkalmazását – különös tekintettel arra, hogy a kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezményeikben az állandó telephelynek az OECD-modellegyezmény szerinti fogalommeghatározását alkalmazzák (ez jelentheti azt is, hogy módosítják az állandó telephely fogalommeghatározását a kettős adóztatás elkerüléséről szóló hatályos egyezményeikben, amennyiben az nem felel meg a nemzetközi elveknek) –, másrészt a jövedelmek ennek megfelelő figyelembevételét.

¹⁸ Az országoknak és területeknek a 2.1. kritérium alapján történő vizsgálata során az érdemi gazdasági tevékenység tekintetében azokat a követelményeket kell alkalmazni, amelyek a harmadik kritérium értelmezésére vonatkozó, a csoport által kidolgozott iránymutatásban (10419/18) szerepelnek.
Az országoknak és területeknek a 2.2. kritérium alapján történő vizsgálata során pedig az érdemi gazdasági tevékenység tekintetében azokat a követelményeket kell alkalmazni, amelyek a 2.2. kritériumra vonatkozó, a csoport által kidolgozott keretdokumentumban (10421/18) szerepelnek.

Tekintettel arra, hogy a szóban forgó rendelkezések mindegyikének megvannak a maga sajátosságai, a csoport megállapodott arról, hogy az aggodalomra okot adó területek meghatározása érdekében a Bizottság szolgálatainak együtt kell működniük az adott országokkal, illetve területekkel. A megoldásokat ezen iránymutatás alapján kell kidolgozni, a csoport által az egyes rendelkezések esetében meghatározott konkrét kérdésekre összpontosítva. Ezt az iránymutatást ezért nem önálló dokumentumként kell kezelni, hanem az értékelés tárgyát képező országnak, illetve területnek címzett technikai észrevételekkel és a velük folytatott párbeszéddel együtt kell figyelembe venni.

Felülvizsgálat

A káros adóügyi intézkedések elleni küzdelem folyamatos tevékenység. A csoport ezért rendszeres időközönként felül fogja vizsgálni ezt az iránymutatást annak érdekében, hogy az mindig tükrözze az aktuális fejleményeket.
